

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: J. S., narozený „X“,
bytem „X“,

zastoupeného advokátkou JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D.,
se sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský
živnostenský úřad,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby

zúčastněné na řízení: V. S., nar. „X“,
bytem „X“,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2639/SCKZU/2015-4, JID: 142599/2015/KUÚK,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2639/SCKZU/2015-4, JID: 142599/2015/KUÚK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Města Krupka, Komise k projednávání přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 30. 7. 2015, č. j. KKPP-076/2015 Sch., jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 30. 9. 2015 (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se dopustil tím, že v období od 13. 11. 2014 do 22. 4. 2015, prostřednictvím velkého množství hovorů a SMS zpráv kontaktoval paní V. S., přičemž jí vyhrožoval, pomlouval pana R. M. a způsoboval problémy při styku s dětmi, které má paní V. S. ve své péči. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, poněvadž je přesvědčen, že se protiprávního jednání, které mu bylo kladeno za vinu, nedopustil. Správní orgán I. stupně pochybil, když ve výroku rozhodnutí nevymezil místo, kde mělo ke spáchání přestupku dojít. V návaznosti na právě uvedené poukázal na skutečnost, že z důvodu absence vymezení místa spáchání přestupku nemohla být v žádném případě řádně řešena otázka místní příslušnosti správního orgánu k projednání věci. K samotnému přestupku žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně hodnotil věc pouze jednostranně a nevzal v úvahu kontext celé situace. Poškozená byla manželkou žalobce, přičemž v době údajného protiprávního jednání procházeli rozvodovým řízením. Manželé jsou si i v případech, kdy spolu nežijí, povinni se vzájemně respektovat a fungovat ve vztahu k dětem jako rodina. Byla to právě poškozená, která narušila občanské soužití, když si za trvání manželství začala s jiným mužem a následně žalobci čím dál častěji zamezovala styk s jeho dětmi. V žádném případě tak nemohlo dojít k narušení občanského soužití ze strany žalobce, poněvadž soužití poškozené a jejího milence nemůže být nadřazeno manželskému a rodinnému svazku. Žalobcova reakce na nastalou situaci je pochopitelná a nelze ji podřadit pod schválnosti a jiné hrubé jednání. Jeho jednání je možné považovat za nevhodné, nikoli však za jednání, kterým by mohlo být narušeno občanské soužití. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že k přestupku proti občanskému soužití došlo na základě opakovaného protiprávního jednání, kterého se žalobce dopouštěl za použití mobilního telefonu a emailové komunikace. Takovéto přestupky jsou označovány za distanční, neboť u nich není možné jednoznačně specifikovat místo spáchání přestupku a proto se místně příslušným stává správní orgán, v jehož obvodu mají účastníci trvalé bydliště. Žalovaný jednání žalobce posoudil a dospěl ke shodnému závěru, jako správní orgán I. stupně. Mimo to žalobce své jednání spočívající v zasílání většího množství sms zpráv a emailových zpráv nikterak nepopřel, pouze uvedl důvody, které ho k tomu vedly. Správní orgán I. stupně vycházel z listinných důkazů, výpovědí svědka, návrhovatelky a v neposlední řadě samotného žalobce. Žalobce řešil nastalou životní situaci dle svého pohledu a uvážení. K odpovědnosti za přestupek narušení občanského soužití zákon vyžaduje formu

úmyslného zavinění, což v případě žalobce bylo nezpochybnitelně naplněno. Žalovaný se domnívá, že časté a opakované zasílání velkého množství zpráv prostřednictvím mobilního telefonu a emailové komunikace, lze považovat za obtěžující jednání, jež psychicky zatěžuje navrhovatelku a negativně působí na vztahy v rodině. Žalobce svým jednáním překročil rámec pouhé nevhodnosti. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

4. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě rozhodl soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalovaný i žalobce s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 18. 6. 2015 byl správnímu orgánu I. stupně navrhovatelkou paní V. S., podán návrh na projednání přestupku žalobce, jehož se měl dopustit v období od 13. 11. 2014 do 22. 4. 2015, když navrhovatelce prostřednictvím velkého množství hovorů, sms zpráv a emailové komunikace vyhrožoval a pomlouval jejího přítele pana R. M. Svým jednáním tak navrhovatelce způsoboval psychické obtíže a stěžoval výchovu dětí.
8. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 30. 7. 2015 se konalo ústní jednání, ke kterému byli předvoláni žalobce, navrhovatelka a její přítel pan M. Během jednání byli všichni vyslechnuti, přičemž pan M. uvedl, že žalobce jej bezdůvodně očernil z alkoholismu, neplacení alimentů, tituluje jej sprostými nadávkami a obtěžuje navrhovatelku a děti sms zprávami a telefonickými hovory. Navrhovatelka vypověděla, že žalobce ji v červnu 2014 večer vyhodil ze společného bydlení bez dětí a jejich osobních věcí. Na začátku této vyhrocené situace si děti střídali, ale poté co s žalobcem definitivně ukončila vztah, jí začal obtěžovat nadměrným zasíláním sms zpráv, telefonickými hovory a emailovou komunikací, kde jí osočoval, nadával, rozbil auto, až vše vyvrcholilo jednáním žalobce spočívajícím v zanechání dětí u navrhovatelčiných rodičů. Navrhovatelka se několikrát pokoušela s žalobcem dohodnout, ale bezúspěšně, jelikož žalobce dohody odmítl respektovat, a to i přesto, že je sám navrhl. Z výpovědi žalobce bylo zjištěno, že manželku vyhodil z jejich společné domácnosti, protože byla bordelářka a špína, která si

našla milence a brání mu vidět jeho děti. Žalobce je nucen opakovaně kontaktovat navrhovatelku, aby se domohl naplnění opatření a mohl se vídat s dětmi.

9. S ohledem na zjištěné skutečnosti, výsledky svědků a listinné důkazy vydal správní orgán I. stupně dne 30. 7. 2015 rozhodnutí č. j. KKPP-076/2015 Sch./14, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků, jak bylo vymezeno v úvodu tohoto rozsudku. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad, jakožto odvolací orgán, následně zamítl žalobcovu odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně pravomocně potvrdil.
10. V dané věci žalobce namítal nedostatečnou konkretizaci místa spáchání přestupku, a zpochybňoval s tím spojenou místní příslušnost správních orgánů.
11. Dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním.
12. Dle ustanovení § 55 odst. 1 zákona o přestupcích je k projednání přestupku místně příslušný správní orgán, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán.
13. Dle ustanovení § 55 odst. 2 zákona o přestupcích přestupek, který byl spáchán v cizině státním občanem České republiky anebo cizincem, který má trvalý pobyt na území České republiky, nebo nelze-li místo spáchání přestupku spolehlivě zjistit, projedná správní orgán, v jehož územním obvodu pachatel má nebo naposledy měl trvalý pobyt.
14. Dle ustanovení § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce, o započtení doby do doby zákazu činnosti, o uložení ochranného opatření, o nároku na náhradu škody a o náhradě nákladů řízení.
15. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce spočívající v absenci vymezení místa spáchání přestupku v rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
16. Správní orgán I. stupně v daném případě nikterak nekonkretizoval místo, kde mělo k protiprávnímu jednání žalobce dojít. Náležitostmi výroku rozhodnutí o přestupku se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, jmenujme např. jeho rozsudek ze dne 08. 01. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48 (dostupný též na www.nssoud.cz), v němž uvedl: „*Smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je to, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. Při tom je třeba vycházet z významu výrokové části rozhodnutí, která je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a jako taková pouze ona může nabýt právní moci. Pouze z řádně formulovaného výroku lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaká sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoli odůvodnění) může být vynucen správní exekucí.*“ Přestupky proti občanskému soužití spáchané prostřednictvím zasílání sms zpráv a emailů je nutno považovat za tzv. distanční delikty, neboli delikty, u kterých místo protiprávního jednání není shodné s místem, kde nastal či měl nastat následek

takovéhoto jednání. Žalobce se protiprávního jednání dopouštěl prostřednictvím sms zpráv a emailové komunikace, u nichž není možné jednoznačně určit místo jejich odeslání. K přesnému určení místa odeslání jednotlivých zpráv by správní orgán I. stupně musel přistoupit s ohledem na množství zaslanych zpráv k enormně rozsáhlému zjišťování míst odeslání jednotlivých zpráv prostřednictvím dožádání údajů od zprostředkovatelů služeb využívaných žalobcem, které by bylo časově i finančně velmi nákladné. Takový postup by byl v příkrém rozporu s požadavkem na hospodárnost a rychlost rozhodování v rámci správních řízení, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce v rámci správního řízení nikterak nerozporoval skutečnost, že veškeré posuzované zprávy zasílal on a jejich příjemcem byla jeho manželka.

17. Ve výrokové části rozhodnutí, kterým je osoba shledána vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, prostřednictvím sms zpráv a emailové komunikace, jako tomu bylo v právě projednávané věci, proto správní orgán musí klást důraz na ostatní obsahové náležitosti tak, aby byly vyloučeny překážky litispendence, dvojího postihu pro tentýž skutek a překážky věci rozhodnuté. Výrok rozhodnutí obsahuje vymezení doby, ve které mělo k protiprávnímu jednání docházet, označení osob, vůči kterým bylo jednání směřováno a v neposlední řadě i způsob a prostředky, které byly žalobcem použity. Je proto zcela vyloučené, aby byl žalobce postižen pro tentýž skutek vícekrát. I bez uvedení místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí bylo dosaženo jednoznačnosti ve vymezení předmětného přestupkového jednání, které bylo žalobci kladeno za vinu. S ohledem na výše uvedené tak soud shledal žalobcovu námitku nedůvodnou.
18. Z výše uvedenými skutečnostmi je spjata další žalobcová námitka týkající se nedostatečně zjištěné místní příslušnosti správního orgánu I. stupně, který o věci rozhodoval.
19. Předmětem projednávané věci je tzv. distanční přestupek, u něž jsou pro určení místní příslušnosti důležité obě místa spáchání činu, tedy místo, na kterém se pachatel dopustil protiprávního jednání stejně jako místo, kde nastal jeho následek. Dle zákona o přestupcích je k projednání přestupku místně příslušný správní orgán, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán. Pokud však není možné místo spáchání přestupku spolehlivě zjistit, stává se místně příslušným správní orgán, v jehož územním obvodu má nebo naposledy měl pachatel trvalý pobyt. Jak již bylo konstatováno výše u přestupků proti občanskému soužití činěných za pomoci sms zpráv a emailové komunikace není možné jednoznačně konkretizovat místo spáchání přestupku. Pro určení místní příslušnosti tak nepochybně muselo být využito ustanovení § 55 odst. 1 zákona o přestupcích, přičemž určení místní příslušnosti je odvislé od trvalého pobytu žalobce. Žalobce má trvalý pobyt ve městě Krupka. Místní příslušnost tak náleží věcně příslušnému správnímu orgánu vykonávající své pravomoci v územním obvodu města Krupka. Město Krupka, Komise k projednávání přestupků, jakožto správní orgán I. stupně nepochybně disponuje věcnou příslušností v rozhodném územním obvodu. Soud konstatuje, že bylo správně užito ustanovení § 55 odst. 2 zákona o přestupcích, kdy ve spojení s rozhodnými skutečnostmi případu byla místní příslušnost prvostupňového orgánu správně stanovena. Žalobcová námitka tak nebyla shledána důvodnou.
20. V poslední námitce žalobce popíral naplnění skutkové podstaty přestupku, který je mu kladen za vinu.

21. Občanské soužití představuje souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, založený na vzájemném respektování práv ostatních lidí. Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. Pojem jiné hrubé jednání nelze doslovně definovat a vymezit, nicméně za takové jednání lze obecně považovat vyhrožování jinou újmou než újmou na zdraví, pomlouváním a vydíráním, za podmínky, že nejde o trestný čin. (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2010, č. j. 2 As 84/2009-64, dostupný na www.nssoud.cz) Ze spisového materiálu, konkrétně z opisů obsahu emailových zpráv prokazatelně vyplývá, že žalobce několikrát denně kontaktoval navrhovatelku. V jeho zasílaných zprávách řešil nejen praktické záležitosti týkající se dětí, jak uváděl během svého výslechu, nýbrž opakovaně navrhovatelku tituloval nevhodnými výrazy a stejně jako jí vyhrožoval, pomlouval a osočoval jejího přítele. K tomuto závěru soud vedly zejména emaily typu - „*dáš přednost chcípakovi před jejich vlastním tátou, proč nechcípneš*“; „*neboj zítra si toho tvého zrzka podám, to budeš koukat*“; či „*vidíš jaká je to kurvička, tak si ji nech a zítra v 16 hod. bud připravenej ty debile hnusnej*“. Žalobce tak svým chováním činěným ve velmi krátkých intervalech, opakovaně a setrvale prostřednictvím sms zpráv a emailové komunikace navrhovatelku obtěžoval (což dokládá výpis zaslaných zpráv založený ve správním spise čítající 59 stran), čímž naplnil znaky skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 písm. c) zákona o přestupcích. K tomu soud podotýká, že skutečnost, že žalobcova manželka si za trvání manželství našla přítele, nemůže být ospravedlněním pro opakované hrubé vyjadřování žalobce a obtěžování manželky velkým množstvím zpráv, které značně převyšuje rozsah běžné komunikace za účelem řešení otázek týkajících se společné péče o děti. Současně ze skutečnosti, že paní Srchová byla v době spáchání přestupku manželkou žalobce, nelze dovozovat její povinnost strpět výše uvedené nevhodné jednání žalobce. Žalobcova námitka o nespáchání přestupku tedy rovněž nebyla shledána důvodnou.
22. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 a ustanovení § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. V rozsahu v žalobě uplatněných žalobních námitek shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
23. Současně v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. srpna 2018

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce